

სიტყვით გამოსვლა — „20 წლის შემდეგ სკოლაში დაბრუნება“

ძვირფასო მასწავლებლებო, მეგობრებო, და მოსწავლენო,

დღეს აქ დგომა, ჩემს ძველ სკოლაში, არის განცდა, რომლის სიტყვებით გამოხატვა არც ისე მარტივია. ოცი წელი გავიდა რაც ამ კედლებში დავტოვე ჩემი ახალგაზრდობის ყოველდღიური ოცნებები, კითხვები და იმედები. მაშინ ყველას გვეგონა, რომ ცხოვრება მშენებარე გზას ჰგავდა — უსასრულოს, გაურკვეველს და ხანდახან ცოტათი მეშინოდა კიდეც. დღეს კი აქ ვდგავარ როგორც ადამიანი, რომელმაც ბევრი გზა გაიარა, ბევრი გზა შეცვალა, ზოგჯერ აერია კიდეც, მაგრამ საბოლოოდ მაინც იქ მივიდა, სადაც საკუთარი თავი იპოვა.

სწორედ ამ სკოლის დერეფნებში ვისწავლე პირველი მნიშვნელოვანი გაკვეთილი: წარმატება არ არის სტატუსი, ტიტული ან ხმაური. ნამდვილი წარმატება იქ იწყება, სადაც შიში მთავრდება. წარმატება არის ის, რასაც საკუთარ თავში აშენებ. ის სიმტკიცე როცა ვერავინ ხედავს, და ის რწმენა, რომელსაც მაშინაც ატარებ, როცა გარემოებას აზრი ეკარგება.

მასწავლებლებო — თქვენ იყავით ადამიანები, ვინც მომცა საფუძველი, რომ არ შემშინებოდა კითხვების დასმის, შეცდომების დაშვების, ახალი გზების ძიების. თქვენი სიტყვები, პატარა რჩევებიც კი, დღესაც მკვეთრად მახსოვს.

მოსწავლენო — თქვენ ახლა იმ ადგილას ხართ, სადაც მე ოცი წლის წინ ვიდექი. შეიძლება გგონიათ, რომ ყველაფერი წინ არის და ამ ეტაპზე ბევრი რამ „უბრალოდ უმნიშვნელოა“. მაგრამ გიმტკიცებთ — აქ იწყება თქვენი ისტორია. არასდროს დაუშვათ, რომ ვინმემ დაგაჯეროთ, თითქოს შეუძლებელია. შეუძლებელი არაფერია, სანამ ერთ დღეს არ აღმოჩნდებით იქ, სადაც თავადაც ვერ დაიჯერებთ, როგორ მოახერხეთ.

და ბოლოს, მინდა გითხრათ ერთ რამ: ოცწლიანმა გზამ მასწავლა, რომ წარმატების იმედით არ უნდა იცხოვრო — წარმატება ყოველდღიური არჩევანია. არჩევანი იმისა, რომ არ დანებდე. არჩევანი იმისა, რომ ვინცა ხარ, იმაზე უკეთესი გახდე. არჩევანი იმისა, რომ რალაცით ყოველთვის გამოადგე სხვას — თუნდაც მცირედით. განათლება არის თავისუფლების საუკეთესო გარანტია.

მადლობა სკოლის ყველა ადამიანს, ვინც ოდესმე სიტყვით, ლიმილით ან სიმკაცრით თითი დამიქნია. თქვენგან დაიწყო ჩემი ისტორიის ის ნაწილი, რომელიც დღეს უკვე წარმატების სახელითაც იცნან.

და დიდი მადლობა, რომ დღეს აქ ასე თბილი, ღირსეული და შთამბეჭდავი დახვედრა მომიწევით.

გმადლობთ!

ნინი ქუმარიტოვი